

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Exegetico-Critica Exhibens Vindicias
Integritatis S. Scriptvrae Qvo Ad Locvm Vexatissimvm 2.
Chron. XXII, 1.2 De Annis Achasiae**

Consentiente Venerando Theologorvm Ordine - A. D. X. Decembris A. R. S.
MDCCI ... Pro Loco Professionis Theologicae Ordinario Pvblice Defendet

**Lilienthal, Theodor Christoph Lilienthal, Theodor Christoph
Regiomonti, MDCCL**

VD18 90565665

§. XV.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15091

§. XV.

Magno consensu interpretes annos XLII, qui in nostro loco Achasiae tribuuntur, non ab eius nativitate numerant; sed ab alio quodam termino. Sententia haec, quo probabilior plurimis visa est, eo maiori cum cura examinanda erit. Supponit enim *Chronicon Hebraeorum maius*(*), anno trigesimo primo Assiae Regis Judae, filium eius Josaphatum in matrimonium duxisse Athaliam filiam Amri Regis Israelis, qui eodem anno solus regnare coepit. Contractam vero hanc affinitatem adeo displicuisse summo Numini, ut domum Dauidis vna cum domo Achabi euertere decreuerit. Et ab hoc decreto diuino usque ad Achasiā, qui vna cum Ioramō Israēlitico violenta morte periit, effluxisse XLII. illos annos, qui Achasiae adsignantur. Sensum adeoque esse, Achasiām fuisse filium XLII. annorum: non quod tot annos vixerit; sed quod filius fuerit anni fatalis quadragesimi secundi, quem Deus extirpandaē familiae Achabi destinauerat. Terminum enim illum ad finem versisse eodem anno, quo Achasiās thronum concēdit. Placet haec dubii solutio Iudeorum nonnullis, et ex Christianis GENEBRANDO, SERARIO, COCCEIO, LIGHTFOOTO, quos laudat IOH. MEYERV, qui ipse illam amplectitur, et a difficultatibus quibus premitur liberare contendit (**). Vident alii, nec Iosaphati cum Athalia matrimonium in historia sacra fundatum esse, nec ullum ibidem decreti diuini de exscindenda utriusque familia inueniri vestigium. Hinc simpliciter aiunt, Achasiā annos XXII. natum, regnum adiisse anno XLII. a confirmato Amraei in Israele regno. Sententiam hanc IVNII et TREMELLII tantisper arripēdam censet MICHAEL WALTHERV (***) , donec excogitetur melior; verba vero textus, admissa quadam traiectione, sequentem in modum reddenda esse: *Ita regnauit Achasia filius Iorami Rex Iudei, cuius matri nomen Athalia, nata Amri agentis quadragesimum secundum annum, quum Achasia regnaret, qui anno uno regnauit Hierosolymis.* Sensus adeoque esset: floruerat per XLII. iam annos Amraei familia, vnde per matrem ortum traxit Achasia, quum hic rerum potiretur. Nec specie carent, quae pro hac explicatione adduci solent argumenta. Ipsam 1) Chronologiam utriusque regni illam confirmare autemant eius defensores, dum reipsa Amraei familia XLII. annis thronum occupauerit. Amri quidem duodecim annis regnasse dicitur 1 Reg.

D

XVI.

XVI. 23; sed primis quatuor annis aderat adhuc regni aemulus Thibni, cuius castra pars populi sequebatur v. 21. Mortuo vero Thibnio, solus regnare coepit Amri anno XXXI. Assae Regis Iudee, regnique habens tenuit solus octo annis, nimirum usque ad annum XXXVIII. Assae, quo ipsi successit filius Achab, qui viginti duobus annis reipublicae praefuit v. 29. filioque suo Achasiae Israelitico tandem thronum reliquit. Hunc, postquam eodem anno morbo confesus gravissimo diem obiisset, in regno exceptit Ioramus Israeliticus, quod annis duodecim tenuit 2 Reg. III. 1. Si igitur anni VIII. Amraei, XXII. Achabi et Achasiae, et XII. Iorami Israelitici in unam summam colligantur; proueniunt XLII. anni, inde ab initio confirmati Amraei regni. Eandem esse annorum summam aiunt, si conferatur Chronologia regni Iudaici. Anno enim XXXI. Assae plenario iure Regio vti coepit Amri 1 Reg. XVI. 23. Hinc restant adhuc de annis Assae, (qui anno regiminis XLI. mortuus est 1 Reg. XV. 10.) nouem anni. His adiiciendi sunt anni XXV. Iosaphati 1 Reg. XXII. 42. et anni VIII. Iorami Iudaici 2 Reg. VIII. 17. Sic iterum XLII. anni prodibunt, quibus familia Amri floruerat, quum Achasia Iudaicus regnum adiret.

2) Deinde exempla quoque in medium producunt, ubi annos personae cuidam attributos, non a nativitate eius numeret S. Scriptura; sed ab alio quodam termino v. g. 1 Sam. XIII. 1. 2 Chron. XV. 19. Cap. XVI. 1. 2 Sam. XV. 7. Vnde concludunt, etiam in nostro loco XLII. annos Achasiae adsignatos, epocham esse regni Israelitici in familia Amri. 3) Nec mirum esse pergunt, quod durationem huius familiae hac praecise occasione indicare voluerit Spiritus S. quia Achasia huius familiae, cui affinitate iunctus erat, impietas sequebatur, et una cum illa erat exscindendus. Ob eandem etiam rationem 4) Athaliam Achasiae matrem Amraei filiam appellari, quamvis proprie Achabi filia fuerit; nimirum quo pateret, de duratione familiae Amraeae sermonem esse, non vero de annis aetatis Achasiae. Tandem 5) accedere dicunt, quod Iosaphat 2 Chron. XXI. 2. Regis Israelis titulum gerat, indeque concludunt, eodem iure quo Iosaphat Rex Israelis vocatur, licet ob contractam cum domo Achabi affinitatem, spes recuperandi regni Israelitici valde adhuc remota esset; etiam regnum Achasiae in nostro loco denotare posse regnum Israelis, quod tum temporis per XLII. annos in familia Amri viguerat.

(*) Seder

(*) *Seder Olam Rabba*, Cap. XVII, p. 47. ed. MEYERI.

(**) *In Annot. ad Seder Olam*, Cap. XVII, p. 920. Ita et IOH. ZYTHOPOEVS in
nodo Gordio Script. S. enodato.

(***) *In harmonia Biblica ad 2. Reg. VIII*, 16. p. 491. Conf. etiam IOH. IAC.
RAMBACHII *Hermeneutica* S. p. 450. et *Annot. Vber. in Hagiograph. Tom III.*
p. 815. Cel. IOH. GOTTL. CARPLOVII *Introduct. ad libros Canon. Bibliorum V. T.*
Part. I. p. 266. &c.

§. XVI.

Ast ex ipsa, qua sententia haec nititur versione, simul conuellitur. Secundum illam non de familia Amri sermo est; sed de ipso Amraeo, cuius filia fuit Athalia, quiue annum egerit quadragessimum secundum, Achasia thronum occupante. Verum enim uero Amri tot annos non regnauit, quum longe antea diem obierit. Sed nec versio illa defendi potest. Quis enim facile ferret talem, quae in illa assumitur, vocum traiectionem, vbi arctissime coniuncta בָּנֵי־אַרְבָּעִים וְשְׁתִים שָׁנָה אַחֲרֶיהוּ a se inuicem separantur; e contraria vero parte, ultimum versiculi vocabulum עַמְרִי cum primis eiusdem verbis בָּנֵי־אַרְבָּעִים וְשְׁתִים שָׁנָה coniungitur? Tam dura verborum Synchysis, vt vim infert textui sacro, ita nullibi in sacro Codice occurrit. Quae enim a IVNIO et TREMELLIO in notis ad h. l. adducuntur exempla, rem probandam non probant. Nam I. Sam. XX. 16. וּכְרֹת יְהוָה נָתָן עַם־בֵּית דָוִד וּבְקַשׁ יְהוָה מִרְאֵבִי דָוִד occurrit formula iuramenti, in qua communiter aliquid per ellipsis omitti solet, vel alia ratione, ob affectum loquentis, naturalis ordo verborum paulisper immutari. Neutrū de nostro loco, qui narrationem historicam exhibet, valet. Potest vero locus allegatus sine vlla verborum traiectione ita verti: *Sic pepigit Ionathan cum familia Dauidis foedus, ut requireret Iehovah de manu inimicorum Dauidis, scilicet, si quid mali contra Dauidem cogitarent, quod Ionathan ipsi indicare nollet.* Nec in secundo et tertio loco Esdr. X. 17. et Neh. XII. 22. Synchysis statuenda est. Ibi enim incepsum die primo mensis decimi negotium, exacto trimestri, absolutum dicitur die primo mensis primi. Hic vero eadem plane ratione vt in textu originali, verba consequuntur: *Leuitarum*, (vel Leuitas quod attinet, qui vixerunt) temporibus Eliaschibi, Ioiadabi, Iochananisque et Iadduhae, conscripta sunt capita paternarum familiarum, itemque Sacerdotum, usque ad regnum D 2 Darii

